

Publicerad 2011-11-21 12:31 av Stefan Spets Arleij

Disablot

De färdas i dunkel och dimma
Åldriga som tiden själv

Och färdas du med öppen håg
Så ser du dem ibland

De som en gång var vårt
främsta föremål för dyrkan

Vi reser inte längre
Vi bara transporteras

Älvdans på novemberfält
Våta vingslag över tuvan

Allting sett igenom fönstret
Bussen styr iväg mot Mörby

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Spets Arleij med Poeter.se id #37831 innehar upphovsrätten